

ጸውዓ ጊዴዎን

ብዓንኤል ተስፋይ

ታሪክ ናይ ጊዴዎን ኣብ መጽሓፍ መሳፍንቲ፡ ምዕራፍ ሸዳሽተ ክሳብ ምዕራፍ ሸዋንተ ተጻሒፉ ንረክቦ። እዞን ሰለስተ ምዕራፍት እዚአተን ብዛዕባ ኣገልግሎት ዝምህረና ብዙሕ ነገራት ንረክብለን።

ጊዴዎን፡ ደቂ እስራኤል ብሚድያውያን ኣዚዮም ተጨኒቆምሉ ኣብ ዝነበረ ጊዜ እዩ ዝነበር ነይሩ። ድሕሪ ሞት ናይ እያሱ፡ ደቂ እስራኤል ኣብ ቅድሚ ጸግዚአብሄር ክፋእ ገበሩ ዝበል ብተደጋጋሚ፡ ብዙሕ ጊዜ ተጻሒፉ ንረክቦ። ብኡ ምክንያት ከኣ ጸግዚአብሄር ንጸላእቶም ኣሕሊፉ ይህቦም ነበረ። እሞ፡ እቶም ጸግዚአብሄር ምስኣቶም ብምኃኑ ንጸላእቶም ኣብ ኢዶም እናሃበ ብዱቡቓት ገይሩ እናተዋጋኦሎም፡ ንሰላሳን ሓደን ነገስታት ሰዲሮም ካብ ጸላእቶም ዓ ሪፎም ዝነበሩ ህዝቢ ሕጂ ግና ክሰዓሩን ክዋረዱን ንርእዮም። ኣብዚ ጊዜ እዚ ኢድ ሚድያውን በርቲዓ ከበደቶም፤ ንሸውዓተ ዓ መታት ዝኣክል ከኣ መረረቶም። ነፍሶምን እክሎምን ኣብ ፈቐዶ ኣክራናትን በዓ ትታትን ጎዳጉድን ኣብ ዝሓበእሉ እዋን ከኣ በጽሑ።

ጸጊምዎ ብሽግር ምስ ተላዕጠጠ፡ ኣንታ ጎይታ! ኢሉ ናብ ጸግዚአብሄር ዘዩእዊን ዘይምህለልን ሰብ ዘሎ ኣይመስለንን። መብዛሕትኡ ጊዜ ግና ኣብ ራህዋ ምስ በጽሑን ምስ ጠዓምን ኣዲንቲ ኣብ ክንዲ ናብቲ ዘርሃውሉ ኣምሳክሲ ናብ ካልእ ገጸን ደኣ የድህባ። ደቂ እስራኤልውን ከምኡ እዮም ነይሮም። ጸግዚአብሄር ግና ቂም

ዘይሕዝ፡ ምሕረቲውን ዘይውዳእ ስለ ዝኾነ ንገዓርም ኩቶ ዕሽሽ ከይበለ ንምህለላም ይምልሽ ነበረ። ሕጂውን ካብ ኢድ ሚድያን ንክናገፋሱ ንጊዴዎን ጸውዖ።

ኣብቲ እዋን እቲ፡ ጊዴዎን ሚድያውያን ዘይረኹበውን ቅሩብ ስርናይ ካብ ግራቲ የእቲ ነበረ። ነዘን ስርናይ ክዘብጥ ድማ ንፋስ ናብ ዘለዎ ዓውዲ ኣብ ክንዲ ምኻድሲ፡ ካብ ሚድያውያን ክሕባእ ናብ መጽሞቕ ወይኒ ይኸይድ ነበረ። ኣብኡ ድማ ይመጹዶ ኣይመጹን፡ ኣብ ሽልብ ግልቡ መልኣኽ ጸግዚአብሄር ተራእዮ።

ኣብዚ ኸነስተ-ብህለሉ ዘሎና ዓቢ ነጥቢ፡ እቲ መልኣኽ ጸግዚአብሄርሲ ንጊዴዎን ኣብ ቤቲ፡ ወይ ከኣ ኣብ መገዲ፡ ወይ ድማ ኣብ ካልእ ቦታ ክረኣዮ ይክእል ከሎስ፡ ስለምንታይ ነዛ እዋን እዚአን ነዛ ቦታ እዚአን መሪጹ? መልሱ ዘማትእ ኣይኮነን። ጊዴዎን ፈሪሁ እዩ ነይሩ። ስለዚ፡ ኣሉ ክበሃለሉ ኣብ ዘይከኣል ኩነታት ንክረክቦ ኣድላዪ ኢዩ ነይሩ። እቲ ዘገርም ከኣ ፈሪሁን ጃጅዩን እናረኣዮ ክንሱ፡ ኣብ ክንዲ ኣታ ፈሪህ፡ ኣብዚ እንታይ ትገብር? ዝብሎስ “...ኣታ ሓያል ጅግና...” ይብሎ። ጊዴዎን በዚ ኣዝዩ ደንጽዩዎ ዝነበረ ኩይኑ ይሰማዓኒ።

ኣስዕብ ኣቢሉ፡ እቲ መልኣኽ፡ “እግዚ ኣብሄር ምሳኻ እዩ።” ምስ በሎ ኸኣ ዘሰደምም ኩይኑ ምርካቡ ርዳእ እዩ። ምክንያቲ ብሚድያውያን ተመሪሮም እዮም ነይሮም። ደሓ ከኣ እቲ ኣብ ልዕሊ ጸላእቶም ዝረክብዎ ዝነበሩ ዓወት ኩሉ ብሓይሎም ወይ ብክእለቶም ዘይኮነስ ጸግዚአብሄር ምሳታቶም ስለ ዝነበረ ምኃኑ ጊዴዎን ኣርጊጹ ይፈልጥ ነይሩ እዩ። እሞ፡ “ኣዩ ጎይታይ፡ ጸግዚአብሄር ምሳና

እንተልዩ ደኣ እዚ ኹሉ ስለምንታይ ረኸበና?... ሓዲጉናስ፡ ኣብ ኢድ ሚድያን እኳ ኣሕሊፉ ሂቡና።...” በሎ። እቲ ግደ ሓቂ ግና፡ ህዝቢ እስራኤል ደኣዮ ምስ ጸግዚአብሄር ዘይነበረ፡ ጸግዚአብሄርሲ ካብታቶም ኩቶ ኣይተፈልዮን።

እቲ ጽሑፍ ኣብ 6፡14፡ ጸግዚአብሄር፡ “ልኢሽካዶ ኣይኮንኩን? በዚ ሓይልኻ እዚ ኪድካ ንእስራኤል ካብ ኢድ ሚድያን ኣድሕኖም...” ክብሎ ኸሎ ንርኢ። በዚ ሓይልኻ ዝብሎስ በየናይ ሓይሊ እዩ? ጊዴዎንሲ ካብቲ ዝደሸዩ ዓሌት፡ ዓሌት ምናሴ ምንባሩ ጥራይ ከይኣክሎስ፡ ኣብ ቤቲውን እቲ ዝነኣሰ እዩ ነይሩ። እሞ፡ እሱውን ንምርዳእ ዘሸገሮ ይመስል። ኣብ እስራኤል ካብኡ ዝበልጹ ማእለያ ዘይብሎም ከም ዝነበሩ ጥራይ ዝሓሰብ ዝነበረ ይመስል። ነቶም ቁጽሪ ዘይብሎም ምብዛሓም ድማ ከም ኣንበጣ ኩይኖም ዝመጹ ሓያላት ከም ንሓደ ሰብኣይ ከም ዝወቕዮም ተነግሮ። እዚ ንጊዴዎን ኣብቲ መሕበእኡ ከሎ ከም ሕልሚ ኩይኑ ከም ዝደንጸዎ ዘጠራጥር ኣይኮነን።

ኣብዚ ኸነስተ-ዕለሉ ዘሎና ጸግዚአብሄር ነቲ ድኹምን ፈሪህን መሪጹ ንዓቢ ተልእኾ ዝቐብእ ምኃኑ እዩ። እቲ ዘገድሰ መን ምኃኑ ዘይኮነስ ጸግዚአብሄር ምስኡ ምህላወ ጥራይ እዩ። ጸግዚአብሄር ምስኡ ምስ ዝኸውን ከኣ፡ እቲ ድኹም ሓያል፣ እቲ ፈሪህ ተባዕ፣ እቲ ዝዋረድ ክቡር፣ እቲ ተስፋኡ ዝጸልመተ ንሓያሎ ናብ ተስፋን እምነትን ዘብጽሕ ይኸውን።

እምበኣር፡ ጸግዚአብሄር ንዕዮኡ ዝመርጸ ነቲ፡ ግዲ የብልካን! ባዕለይ ኣሸኹሉ። እዚሰ ኣባይ ግደ።! ... ወዘተ፡ ኢሉ ብርእሱ ተኣማሚኑ ሸንዳሕዳሕ ዝብል ሰብ ዘይኮነስ፡ ኣነስ፡ ኣይክእሎንዮ፡ ግና እኔኹ፡ ኢሉ ትሕት ንዝብል እዩ። ከምኡውን እቲ ናብኡ ዝጥምት ደኣ እምበር ናብቲ ኹነታት ዘተኩር ኣይኮነን ዝደሊ። ሓንቲ ቅርብ እቲ ክትሳገረሉ ዝደለየት ድልድል ንዓኣ ከሙሉቕ ዝክእል ነቓዓት ስለ ዝነበሮ ከይትሰቲኽ፡ ንምስጋር ፈርህት። ኣጋጣሚ ኹይኑ ግና ሓርማዝ ክመጽእ ርእያ ተጸባዩት። ኣብኣ ምስ በጽሑ ኸኣ ኸሳግራ ለመነቶ። ንሱ ኸኣ፡ “ክንደየናይ ከይቐኸብድኒ፡ ደይቢ።” በላ። ክሳገሩ ከለዉ እቲ ድልድል ሰሰው-ሰሰው በለ ንሳውን ተፈሊጥዎስ ኣስተብሃለትሉ። ምስ ተሳገሩ፡ ወያ ቕርብ ወሪዳ፡ “ኣነቓኒቕናዮ እምበር!” በለቶ ይበሃል።

ኣብ ዛንታ ናይ ጊዴዎን ምልስ ምስ እንብል፡ ከኣ ሰላሳን ሰልስተን ሽሕ ሰብኣይ ተሰሊፎም ንውግእ ምስ ተቐረቡ፡ “እግዚአብሄር ንጊዴዎን፡ ኣነ ንሚድያን ኣብ ኢዶም ከይህቦም፡ እስራኤል፡ ኢደይ ኣድሓትኒ፡ ኢሉ ኸይዕበየለይ፡ እዚ ምሳኻ ዘሎ ህዝቢ እምብዛ በዚሑ፡ ፈሪህን ተሸባርን ዘበለ ይመለስ፡ ካብ ከረን ጊልዓድ ይኸይድ፡ ኢልካ ኣውጅ፡ ...።” ክብሎ ኸሎ

ኣሕዋተየ፣ እግዚአብሔር ነቲ ሰማያዊ ዕድል ክንግድ ንግና ይጽበየና ኣሎ። ከምቲ ቃሉ ዝብሎ ድማ “እቲ ዕድል ብዙሕ እዩ።

ስራሕ ጎይታ ብመንፈሱ ጥራይ እዩ ክስራሕ ዝግብኡና ናትና ኣይልን ክእለትን ኣይከውንን። እቲ ቐንዲ ናትና ናብኡ ምውካል እዩ።

እምበኣርሲ ሎሚ ወንጌል ንኸይንግር፣ ንኸይንምስክር፣ ቦቲ እግዚአብሔር ዝደልዮ መዳያት ኩሉ ድማ ንኸይንዋፈር ዝገብ ረናስ ስለ እንፈርህ ደ ኹን ይኸውን? ምናልባሽ ካልኣት ክገብሩዎ ስለ ንጽቦ ደ ኹን ይኸውን? ጎይታ ንግና ይጽቦ ከይህሉ ርእስና ክን ምርምር የድልየና።

ዓየይቲ ግና ወሒዳት እዮም።” ኣብ ቤተ ክርስቲያን ዘገልግሉ ሰባት ኣዝዮም ወሒዳት እዮም። እቲ ናይ መብዛሕትኡ ሰብ ሽግር ድማ ከም ናይ ጊዴዎን፣ ኣነ ንእሽቶይ እዩ... ዓቕሚ የብላይን፣... በዓል እክለ እዮም ክገብሩዎ ዝክእሉ ... ኣጸቢቐ እኳ ዘይፈልጦ... ወዘተ፣ ዝብል ምክንያታት እዩ። ንጊዴዎን ጥራይ ዘከውን ካልኣትውን ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ ተጻሒፎም ዘለዉ ኣገልገልቲ ከምኡ ዝበሉ ከም ዘለዉ ንዝክር ኢና።

እቲ ሳምራዊት ዝተማህረቶ ብዙሕ ትምህርቲ ኣይነበረን፣ ግና ንብዙሓት ናብ የሱስ ኣምጽኡት።

እግዚአብሔር ዘይፈልጦ ነገር የሎን። ደኹማት ዘይኸእል ከይኩ እኳ እንተ ተሰምዓና፣ ዘይምክኣልና ተኣሚንና፣ ኣብ ትሕቲ ጎይታ ትሕት ምስ እንብል እቲ ዝተረፈ ባዕሉ ኣለዎ።

ፍቓዱን ንግና ዘለዎ መደብን እንታይ ምዃኑ እናተተተና፣ ብኣይሊ ጎይታ ንእኡ ደው እንተ ንብልሲ፣ ከመይ ንምድሓንን ንበረኸት ብዙሓትን ከን ምኹንና? ከም ኢሳይያስ፣ “እኛኹ ልክኹ” ንበል። (ኢሳ 6:8)

እግዚአብሔር ግና ነቲ ኣይክእልን እዩ ዝብል ሰብ መንፈሱ ኣዕጢቐ ኣብ ዕዮኡ